

POST WAR RELIGIONS IN VIETNAM

Huỳnh văn Lang

Two recent news have made me think:

1. In China, a two-year old child was hit by a truck. Instead of stopping and taking him to the hospital for treatment, the driver drove on him back and forth to kill him so that he had to pay less for indemnity rather than paying for repeated treatment of an injured person. This was an unusual crime that derived from a lack of compassion. Passers-by just ignored the accident and did not pay any attention, let alone being angry; they were un-emotional. That was a crime and a representative attitude of today's Chinese society. It, however, caused an emotional reaction worldwide.

2. The other news came from Vietnam—another socialist country like China. Three sons—a lawyer, a teacher, an engineer, all deemed to be intellectuals—took turns beating their natural mother. They also called her “inhuman.”

These are two of thousand similar criminal cases that are representative of socialist China and Vietnam and are posted daily in newspapers. There are so many of them to the point that even authorities have to complain about their frequency and their weirdness. Being characteristic of Vietnam means that they rarely occur abroad; these acts are not only sub-human, they also rank below animal level because animals do not beat their parents.

These incidents occur in two socialist countries that share the same Leninist doctrines; although different racially, they are not very different culturally. The writer tries to explain how two socialist countries could go backward culturally toward the tribal age of some African countries, if not toward antiquity, back to the past where men behave inhumanly and even less than animals.

I, therefore, have to categorically make up my mind and conclude the following.

a. Any society is also a human society, not that of ants or buffaloes. Human nature has both good and bad sides. Human is neither an angel nor Satan. In any society, he is a human, no more no less. But as a human person, he has to improve and change up and down before stabilizing one day. During these transformation processes, he is decisively affected by family and society without any chance of escape.

b. Family and society environments tend to mold human nature, e.g. if the milieus in which they live are bad, they also become bad. Since we are dealing with sociology and not mathematics, we cannot expect a 100 percent certainty, but only a relative majority of 60-70 percent, but always above 50 percent.

c. Family and society milieus are created by the government/leadership according to a design chosen by the totalitarian regime.

The process is not accomplished overnight, but over a period of 20 to 30 years--a generation-span---before the effect could be felt. After a three to four decade-ruling, one can say that whatever the regime, whatever the society will be. It should be remembered that in the case of a totalitarian regime that had usurped power, the phrase, "whatever the people, whatever the regime" does not have any meaning but can be reversed to "whatever the regime, whatever the people."

d. In the case of Vietnam, the ruling regime is anti-humanitarian, e.g. it uses the party as its god and HCM as its prophet and considers humans as spare parts or automatons that are soul-less and do not have freedom. The regime has ruled over the north and the whole country for 60 and 36 years respectively, or almost two generations. Therefore, the party and ruling regime has the time to shape the Vietnamese society according to a plan that HCM and the party had chosen since they usurped the power and annihilated nationalist members that did not share their communist vision.

e. Evil is simply the negation of good. In a humanitarian society, the good has the chance to expand and conversely, in a non-humanitarian, non compassionate society, the evil side has the tendency to flourish, supersede, and over time dominate over the good side of the people. All the evil incidents of today's Vietnamese society are characteristic of the non-humanitarian regime that HCM had built and preserved since August 1945.

The bitter taste of lemon is the result of its taking acidic materials from the soil (environment). To change this process, one has to provide salt and carbonate, two elements that could neutralize the acid. As the result, if the lemon does not get sweeter, at least it would be less bitter.

f. At this time I would like to explore the role of religions, especially Catholicism and Buddhism, the two largest in Vietnam. I conceive religions are the sources of salt and lime, two soothing substances that efficiently neutralize the tartness of the fruit if the owner knows its usage and dares to use it to make the fruit less bitter, especially when the evil gardener keeps pouring acid on the roots of the tree. I'm just giving an example. Sadly, this writer has to mention that in Vietnam today, the salt and lime of the religions are no longer useful, if we do not want to say spoiled.

As proofs,

From Black April onward, religious leaders in general have either shut up or exhibited a passive attitude; a minority has aggressively cooperated with the inhumane regime to rule and shape the Vietnamese society for almost four decades. The most representative example is that of Archbishop Nguyen Van Binh who supervises an archdiocese that consists of five dioceses led by five bishops. From the early days of Black April, he has advocated dialogue and because of fear, he has kept quiet in the face of so much inequality and discrimination, so many murders and oppressions caused by an inhumane society toward the people and his own flock.

According to this writer after the Black April subversion of South Vietnam, his silence in the face of the crime can be viewed as an approval, if not a co-conspiracy to the crime. Besides, in his important position within the Church hierarchy, his attitude by reflecting the common example of the church has become a huge asset for the communist regime.

On his death bed, Bishop Nguyen Van Nam, a classmate of the writer, confided, "I was afraid." By this, he has admitted he has betrayed the mission that Pope John Paul II had entrusted him, "Do not be afraid." A shepherd who stood by and watched a troop of black wolves attacking and killing his flock is just urging them to tear down his animals. This is why the communists have magnificently rewarded him. When he passed away, they gave him a state funeral and planned to build him a memorial in the center of HCM city.

Nguyen Dinh Dau, a communist infiltrate and Fathers Huynh Cong Minh and Phan Khac Tu not only had a free run of the Vietnamese Catholic institution, but also loudly promoted the spirit of Archbishop Nguyen Van Binh, which I call the spirit of FEAR or cowardice or unconditional surrender to the communists.

In the meantime, a number of priests in the Hue area wanted to promote the spirit of Archbishop Nguyen Kim Dien--a classmate and a relative on the mother's side of the writer---that I proudly and respectfully call indomitable and loyal to the teaching of Pope John Paul II. The tenet "Do not be afraid" means that we should say NO to crime.

Sadly, his attitude has caused him to die unexpectedly of an early and strange death... which many people thought was due to poisoning by the communists when they moved him to Saigon for treatment to try to prevent the close protection of his Catholic flock in Thua Thien.

When I returned to Vietnam in 1995, I visited old friends and students in Mac Bac, Cau Quang, Tra Vinh and took note of the attitude of two deceased classmates: Father Nguyen Van Long, vicar of Rach Dau and Father Nguyen Van Trieu, vicar of Cau Quang, both from Giong Trom, province of Ben Tre. Their attitude was completely different in the face of communists' crimes.

After Black April, Father Long from his pulpit spoke against the crimes of the communists who came to enslave and marginalize southerners. The communists sent him to a reeducation camp at Ba Dong, from which he escaped after dressing up as a beggar. He was hiding in Thu Duc when someone denounced him to the police. They came, arrested and beat him up on and off on the road to Chi Hoa jail. Although he was dead on arrival, no one knew the exact time of his death. Where they threw his body was not known for his siblings could never locate it.

Around the same time, Father Trieu climbed in his pulpit and preached the "good news" of the communists who came to bring equality and satiety to southerners. The following year, he fell ill and the

communists moved him to Vinh Long for treatment. He subsequently died, was given an elaborate funeral and buried in the cemetery for heroes in Vinh Long for people to see.

I have many classmates, three of whom were bishops: bishop Dien, bishop Nam, and bishop Nam and many priests like Father Khuong, Father Le, and Father Tan. Before 1975, we got in touch and helped each other. After 1975, I have returned to Vietnam three times, looked for them, and through them learned many things about the relationship between the Church and the communist regime.

In 2010, I attended a conference on *Responsibility of Religions within the Socialist Society* was organized by the Nguoi Viet newspaper in California. The three speakers: Dr. Tu Thuc, a sociologist from France, Father Dinh Ngoc Que, former IV Corps Catholic chaplain, and Venerable Buddhist Thich... (I'm sorry I forgot his name) were moderated by the MC Dinh Quang Anh Thai. The presentations richly illustrated the results of Buddhism, Catholicism, Cao Dai, Hoa Hao in their role of preserving and promoting the religious system of the people and of keeping their responsibility etc... During the question and answer session, I was asked to express my opinion due to my seniority; but due to time limitation the session was limited to three minutes.

"I would like to ask each speaker one question. I fully agree with Dr. Tu Thuc with your assessments of the results. But in the present situation, all the plans to improve religiosity, or more exactly the loss of religiosity in the Vietnamese society today are similar to putting the cart before the horse because everyone knows that the communists have been abusing religions for some time and causing problems such as: state clergy, funds embezzlement, foreign travel, involvement with women (father Phan Khac Tu, father Nguyen Ngoc Lan, Father Huynh Cong Minh, etc...). Therefore, one has to first rectify the problems inside the church before trying to improve the religiosity of the society. Spoiled lime and salt when used to feed trees could only kill them. What would be the opinion of the speaker?"

No answer from Dr. Tu Thuc.

"The second question is for Father Que: I approve and agree with all your beautiful goals for improving the society once the communists have changed their policies. But what can we do if the communists refuse to change? And I believe they will never change."

No answer from Father Que.

"The third question is for Venerable Thich: Since people always mention about state clergy, what is the percentage of monks working for the state? Five or ninety-five percent?"

Venerable Thich does not know.

To conclude the presentation, MC Dinh Quang Anh Thai said,

"The Church may have been very smart to keep quiet all these years."

"Please let us know the difference between being smart and being afraid. I bet that you don't know the answer and I don't either. Therefore, I believe that silence is akin to being a co-conspiracy," I interjected.

The next day, Nguoi Viet newspaper wrote, "Although the conference was stimulating, there has been no concrete result..." Maybe it was because of me?

This is to say in conclusion that the Vietnamese society has dissolved and degenerated completely under communist control. Therefore, communism has to be eliminated and replaced as Yeltsin has proclaimed when he dissolved the communist party. And the earlier, the better. The anticommunist doctrine of the overseas Vietnamese is an important matter, a responsibility, a righteous mission, unlike what historian LXX has written for the last few years.

Gần đây có 2 tin làm tôi suy nghĩ:

1.- Bên Tàu một em bé 2 tuổi bị xe truck đụng bị thương, thay vì ngừng xe lại, đưa em đi cấp cứu người tài xế lại cho xe cán đi cán lại cho em chết, để bồi thường ít hơn là gây thương tích phải đem vào bệnh viện chữa trị. Thật là một tội ác quái gở mất cả tính người. Đang khi khách qua đường thì lại bỏ đi,

không một chút quan tâm, nói chi là bất bình, tức là không còn chút tình người, hoàn toàn vô cảm! Đúng là một tội ác và một thái độ tiêu biểu của xã hội Trung cộng ngày nay, vì là câu chuyện xảy ra thường ngày. Nhưng lại là câu chuyện đánh động lương tâm của thế giới!

2.- Một tin khác xảy ra ở xã hội VN, cũng là một xã hội XHCN như xã hội Trung cộng. Ở VN ba thằng con trai Luật sư, Giáo sư, Kỹ sư, gọi là thuộc giới trí thức thay phiên nhau đánh mẹ đến mang thương tích đầy người. Con chửi mẹ "không phải là con người".

Trên đây là 2 trường hợp tội ác tiêu biểu cho trăm ngàn tội ác "đặc sản" của 2 cái xã hội XHCN Trung cộng và Việt Nam, mà hằng ngày báo trong nước đăng tải đến đổi chính cơ quan Cảnh sát công an của Nhà Nước cũng phải la lên là quá nhiều và quá quái gở, chưa thấy bao giờ, nhưng tất nhiên vẫn là "đặc sản" VN, nên không bao giờ thấy ở xứ người, vì chẳng những nó không còn tính người, mà còn thua thú tính là khác, vì con thú không bao giờ tàn bạo cắn mẹ của nó!

Đọc tin hai sự việc nói trên xảy ra trong 2 xã hội XHCN Trung cộng và Việt cộng giống nhau là cùng một ý thức hệ Mác-lêninit như nhau, chỉ khác nhau về giống người, về văn hóa cũng không khác nhau mấy... Người viết cố suy nghĩ trông tìm cho ra lý do gì sao mà hai xã hội XHCN nói ở đây lại phát triển ngược chiều văn minh nhân loại, đi lùi về tình trạng bộ lạc của năm bảy nước Phi châu còn sót lại hiện giờ, nếu không nói là trở lùi về tiền sử, có nghĩa là con người với con người không còn Tình người, đến đổi mất luôn Tính người và thua cả thú tính.

Rốt cuộc tôi phải cực lực đi đến những nhận định và kết luận như sau.

a.- Xã hội nào cũng là xã hội Con Người, không phải là xã hội cái kiến hay con trâu rừng... Mà bản tính con người có phần Thiện và phần Ác, Con người không phải là Thiên thần, cũng không phải là Quỷ, Con người ở đâu ở trong xã hội nào cũng vẫn là Con người không hơn không kém. Tuy nhiên vì là con người nên nó luôn luôn phải phát triển lên xuống và thay đổi thế này hay thế nọ, đến một lúc nào đó thì nó đến một vị trí ổn định. Trong cái quá trình phát triển và thay đổi đó nó bị Môi trường Gia đình và Xã hội ảnh hưởng một cách quyết định, không sao thoát được.

b.- Môi trường Gia đình và Xã hội thế nào thì con người cũng thế nấy, có nghĩa là môi trường gia đình và xã hội xấu thì con người sẽ xấu, tất nhiên ở đây không phải là toán học, mà là xã hội học, cho nên không có gì tuyệt đối chính xác 100%, mà có thể đúng được 6-70 %, luôn luôn trên 50% , hay tương đối xuất sách đa số tương đối.

c.- Môi trường gia đình và xã hội lại do chế độ cai trị cấu tạo theo một mô hình mà người (tù trưởng, vua chúa) hay tập đoàn lãnh đạo toàn quyền chọn lấy trong trường hợp chế độ độc tài đảng trị.

Tất nhiên không phải ngày một ngày hai mà chế độ cai trị hoàn thành công tác của mình. Cần phải có 2 ba chục năm, nghĩa là ít ra phải một thế hệ, để cho giáo dục gia đình và xã hội có đủ thì giờ hoàn bị công tác của mình! Cho nên sau một thời gian cai trị dài ba bốn thập niên, thì chúng ta có thể nói chế độ nào xã hội nấy. Lưu ý: với chế độ độc tài đảng trị trong trường hợp cướp chánh quyền thì câu : "dân nào chánh quyền nấy" không có nghĩa nữa mà ngược lại, với thời gian cai trị, đúng hơn là: "chánh quyền nào dân nấy".

d.- Trường hợp VN. Chế độ cai trị VN, ai ai cũng phải nhìn nhận là một chế độ phi nhân bản, có nghĩa là lấy Đảng làm giá trị tối thượng tối cao, gần như là một Thiên chúa và HCM là tiên tri của Người, coi con người chỉ là một spare part (phụ tùng) hay quá lắm là một con thú không linh hồn, không bản lãnh, không tự do... và chế độ cai trị phi nhân bản đã có tuổi đời ở miền Bắc hơn 60 năm và toàn nước hơn 35 năm, gần bằng 2 thế hệ con người. Như thế đảng CSVN cũng là chánh quyền cai trị xã hội VN đã có dư thời gian để uốn nắn (shaping) xã hội VN theo mô hình phi nhân bản mà HCM và đảng CSVN con

đề của ông ta đã toàn quyền chọn lựa từ ngày cướp được chánh quyền và tiêu diệt các thành phần quốc gia không cùng một chủ nghĩa, một cứu cánh CS Quốc tế như mình.

e.- Vốn con người có phần thiện và phần ác, mà Ác là gì nếu không phải chỉ là Négation (phủ định/ tiêu cực) của Thiện là tích cực.... Cho nên trong một môi trường gia đình và xã hội nhân bản là tích cực thì cái thiện có cơ phát triển theo hướng thiện và ngược lại trong một môi trường phi nhân bản nếu không nói là vô nhân đạo, không tình người, mất luôn tính người như ta thấy, thì cái ác của con người tha hồ phát triển, lấn áp và với thời gian làm tiêu ma tất cả cái thiện của con người. Tất cả các tội ác quái gở của xã hội VN ngày nay, đúng là đặc sản của một mô hình xã hội do chính chế độ cai trị phi nhân bản của HCM xây dựng và bảo tồn từ tháng 8, 1945.

Cây chanh chua sanh trái chanh chua vì thu hút chất chua (acid) từ dưới đất (môi trường) lên là lẽ đương nhiên. Muốn sửa chữa cái quá trình sản xuất này thì phải bón phân có chất muối và chất vôi, là 2 chất kháng chất chua! Đem bón, nếu không ngọt được thì ít ra trái chanh sẽ bớt chua, đó cũng là lẽ tất nhiên!

f.- Đến đây tôi nghĩ đến vai trò của các tôn giáo, như là Công giáo và Phật giáo, 2 tôn giáo lớn nhất ở VN. Tôi quan niệm tôn giáo như là nguồn muối và vôi, hai chất mặn nồng kháng trừ chất chua rất hiệu nghiệm, nếu chủ kho biết dùng và dám dùng để vun bón cho cây ít ra là bớt chua, như là trong trường hợp trồng làm vườn "mắt dạy hay lưu manh" cố đổ thêm acid vào gốc cây. Nói như trên là đưa ra một ví dụ. Nhưng đáng tiếc, người viết phải nói ngay: Ở VN hiện giờ muối và vôi của các tôn giáo không còn mặn nồng nữa, nếu không nói là hư thúi rồi!

Chứng minh:

1.- Từ tháng Tư Đen các nhà lãnh đạo các tôn giáo (phần lớn) đã giữ một vai trò thụ động hay im lặng, một số còn tích cực hợp tác với chế độ phi nhân bản cai trị và uốn nắn xã hội VN trong gần 4 thập niên qua. Ví dụ điển hình nhất là trường hợp của Đức TGM Nguyễn văn Bình, cai quản một tổng giáo phận gồm 5 giáo phận, dưới quyền có 5 giám mục. Từ những ngày đầu sau tháng tư Đen ngài đã chủ trương đối thoại và vì SỢ mà ngài giữ im lặng trước bao nhiêu bất công, bao nhiêu kỳ thị, bao nhiêu cưỡng ép, bao nhiêu "sắt máu" của chế độ phi nhân bản gây ra cho dân tộc và cho chính con chiên bản đạo của ngài.

Và theo người viết trong trường hợp sau tháng Tư Đen, CSVN cưỡng chiếm miền Nam, sự im lặng của ngài trước Tội ác phải kể như là khuyến khích tội ác, nếu không nói là đồng lõa với tội ác.

Hơn nữa ở cương vị quan trọng nhất của ngài trong hàng giáo phẩm Công giáo VN thái độ của ngài thành gương mẫu chung trong Giáo hội, như thế là một tích sản (asset) quá lớn quá lợi cho chế độ cai trị CSVN. Trên giường chết của ngài, GM Nguyễn văn Nam, cũng là bạn học cùng lớp của người viết (xem hình) ngài có lời trối: *Tôi sợ thật!* Như thế có nghĩa là ngài đã thú nhận mình đã phản bội sứ mạng của GH Jean-Paul II giao phó là *"Các con đừng sợ"*.

Vốn chủ chăn chiên (shepherd) thấy bày sói đến tấn công và thịt bày chiên của mình mà chỉ biết đứng nhìn thì chẳng hóa ra là khuyến khích bày sói cứ ung dung tha hồ xé xác các con chiên của mình. Vì thế mà CSVN đã trả ơn ngài một cách quá trọng thể: Ngài chết, CSVN làm quốc táng cho ngài và còn dự định xây tượng đài cho ngài ngay trung tâm thành phố HCM (trở trâu!) và anh Nguyễn đình Đầu, người của CSVN xâm nhập và với linh mục Huỳnh công Minh và Phan khắc Từ tha hồ thao túng Giáo hội CG Việt nam, để rồi còn đứng lên to tiếng phát huy tinh thần TGM Nguyễn văn Bình, mà tôi gọi là tinh thần SỢ hay hèn nhất, cũng là tinh thần đầu hàng CSVN vô điều kiện.

Đang khi đó thì có một số linh mục giáo dân ngoài Huế lại muốn phát huy tinh thần TGM Nguyễn Kim Điền, cũng là một bạn học rất thân tình và bà con bên ngoài của người viết, mà tôi khâm phục và hãnh diện gọi là tinh thần bất khuất và trung thành với sứ mạng của Giáo hoàng Jean Paul II phú thác là "*Các con đừng sợ*", cũng có nghĩa là ít ra phải biết đứng lên nói "NO" với tội ác.

Rất tiếc là vì thế mà Ngài phải trả giá với cái chết của mình quá sớm, quá bí ẩn... mà có nhiều người tin là CSVN đã thuốc Ngài khi chúng đưa Ngài vào bệnh viện ở Sài Gòn, tránh được sự bảo vệ của tín hữu Thiên Giáo phận Thừa Thiên. Năm 1995, về VN có xuống thăm học trò cũ và bà con ở Mặc Bắc, Cầu Quang, Trà Vinh... tôi đã ghi nhận được thái độ của hai người bạn học cùng lớp nữa đã quá vắng là cha Nguyễn Văn Long, cha sở Rạch Dầu và cha Nguyễn Văn Triệu aka Nguyễn Văn Keo, cha sở họ đạo Cầu Quang, cả hai đều gốc người Giồng Trôm, Bến Tre.

Trước những tội ác của CSVN hai người bạn có hai thái độ hoàn toàn trái ngược nhau. Sau tháng Tư Đen, cha Long lên tòa giảng tố cáo CS đến đê Bần cùng hóa và nhứt là ngu dân miền Nam. CS bắt cha Long và cho đi cải tạo ở Ba Động. Cha Long giả dạng ăn mày đi ăn xin đến trốn ở Thủ Đức, có người đi tố cáo, Công an đến bắt cha và đánh đập cha dài dãi đến khám Chí Hòa bỏ vào ngục một cái xác đã chết từ hồi nào trên đường Thủ Đức/Chí Hòa. CSVN quăng xác cha Long đâu đó, chị em cha không bao giờ biết được.

Đang khi đó thì cha Triệu cũng lên tòa rao giảng "tin lành" CS Hà Nội đem đến cho dân miền Nam bình đẳng và no ấm. Qua năm sau, cha Triệu ngã bệnh, CSVN đưa cha đi dưỡng bệnh ở Vĩnh Long. Cha Triệu chết, CSVN làm đám tang linh đình và dành cho cha một chỗ "yên nghỉ" danh dự trong nghĩa trang Liệt sĩ Vĩnh Long, ai người qua lại đều thấy mộ cha Triệu ở đó.

Tôi có nhiều bạn học cùng lớp, ba Giám mục, Đức Cha Điền, Đức Cha Nam và Đức Cha Năm và nhiều linh mục khác như cha Mạnh, cha Lục, cha Tiên... đó là chưa kể các học trò cũ như cha Khương, cha Lễ, cha Tân. Trước tháng Tư 1975, chúng tôi luôn luôn giữ liên lạc với nhau và giúp đỡ nhau. Sau 1975, những 3 lần về VN. tôi tìm gặp nhau lại khi kẻ còn người mất, nhờ thế mà tôi hiểu biết được ít nhiều về tình trạng Giáo hội v/s chế độ cai trị CVVN, để rồi về lại Mỹ, năm rồi (2010) trong một buổi hội thảo do báo Người Việt tổ chức về đề tài Trách nhiệm của Tôn giáo với Xã hội VN đòi truy hiện giờ, với 3 thuyết trình viên là anh Từ Thức, TS Xã hội học từ Pháp sang, cha Đình Ngọc Quế, cựu Tuyên úy CG quân đoàn IV thì phải và thầy Thích...(xin lỗi quên tên mất) Phật giáo và do anh Đình Quang Anh Thái làm MC. Ba bài thuyết trình đều rất phong phú, nói lên những thành tích đã qua của Công giáo, Phật giáo, Cao đài, Hòa hảo...trong vai trò gìn giữ và phát huy truyền thống đạo đức dân tộc và sẽ tiếp tục trách nhiệm của mình v.v... Ba bài thuyết trình xong, đến phần trao đổi ý kiến với thính giả, vì vấn đề tuổi tác tôi được MC Đình Quang Anh Thái mời phát biểu trước tiên, nhưng vì thời giờ eo hẹp, mỗi đóng góp của thính giả không được quá 3 phút. Tôi đứng lên và nói:

Câu chuyện tôi muốn nói đòi hỏi 3 giờ đồng hồ, nếu chỉ cho 2 - 3 phút thì tôi xin có 3 câu hỏi, mỗi câu cho mỗi diễn giả: Câu thứ 1 cho anh Ts Từ Thức: Tôi hoàn toàn đồng ý với anh 100% về những thành tích đã qua của các tôn giáo nhứt là Thiên chúa giáo. Nhưng trong tình trạng hiện giờ, những dự định cải thiện đạo đức, đúng hơn là mất đạo đức của xã hội VN ngày nay, theo tôi như là muốn đặt cái cày trước con bò, vì ai ai cũng nhìn nhận hiện giờ chính tôn giáo, như Công giáo chẳng hạn đang bị CSVN lũng đoạn, nào là quốc doanh, bê bối chuyện tiền nong, du lịch nước ngoài, chuyện đàn bà (cha Phan Khắc Từ, cha xứ vườn Xoài, cha Nguyễn Ngọc Lan, cha Huỳnh Công Minh v.v). Cho nên phải chỉnh đốn đạo đức trong giáo hội trước khi nói chuyện cải thiện đạo đức của xã hội. Muối và vôi mà hư thúi rồi mà đem bón cây, thì chỉ chết cây thôi. Thuyết trình viên nghĩ sao?

Anh Từ Thức không trả lời.

Câu thứ 2 hai cho cha Đình ngọc Quế: Cha nói về bao nhiêu dự án giáo dục xã hội rất tốt đẹp các cha dòng Chúa Cứu Thế sẽ làm khi nào CSVN thay đổi. Con tán thành và khâm phục vô cùng, nhưng con nghĩ, đầu tiên chúng ta phải làm sao cho CS thay đổi trước đã hơn là nói chuyện làm gì khi CS thay đổi. Nhưng con nghĩ CS chẳng bao giờ thay đổi thì các cha làm gì bây giờ?

Cha Quế cũng không có câu trả lời.

Câu thứ 3, xin gửi Thầy...: Người ta cả tín hữu nói Phật giáo bị quốc doanh hóa, vậy theo thầy quốc doanh hóa bao nhiêu? 5% hay 95%?

Thầy Thích... có câu trả lời:

- Tôi không biết!

Để kết thúc buổi thuyết trình, anh MC Đình Quang Anh Thái nói:

- Có thể hàng giáo phẩm Công giáo lâu nay im lặng, vì khôn ngoan.

Tôi can thiệp ngay:

- Xin anh Thái cho biết làn ranh giới giữa khôn ngoan và sợ sệt hèn nhát ở chỗ nào, tôi không biết mà chắc chắn anh cũng không biết. Nên luôn luôn tôi cho sự im lặng của các đứng bệ trên là đồng lõa..

Ngày hôm sau báo Người Việt có viết bài: *Buổi hội thảo rất náo nhiệt, nhưng không có kết quả cụ thể v.v...* Có thể là tại tôi chẳng?

Kết luận: Nói như trên để chứng minh rằng, ngày nay Xã hội VN tha hóa và băng hoại hoàn toàn cũng vì CSVN đã cai trị VN và cai trị quá lâu rồi, cần phải tiêu diệt và thay thế như TT Yetsin đã tuyên bố khi giải tán đảng CS Nga xô. Và càng sớm càng tốt ! Cho nên Công cuộc Chống cộng của bà con người Quốc gia ở hải ngoại là một việc cấp bách, một trách nhiệm, một sứ mạng có chánh nghĩa, không phải là " vô nghĩa" như nhà viết sử NKK viết lách bậy bạ từ năm bẩy năm qua!

Huynh Van Lang

Westminster 12-25-2011